

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 15-217

Beslissing van 6 augustus 2015
in de zaak 15-217
naar aanleiding van de klacht van:
klaagster
tegen
verweerster

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna "de voorzitter") heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de orde van advocaten in het arrondissement Midden-Nederland van 21 juli 2015 met kenmerk 15-0047, door de raad ontvangen op 22 juli 2015, en van de op de daarbij gevoegde inventarislijst vermelde stukken.

1 FEITEN

- 1.1 Voor de beoordeling van de klacht wordt, gelet op de stukken, van de volgende vaststaande feiten uitgegaan.
- 1.2 Bij brief van 26 januari 2015 heeft klagster zich bij de deken beklagd over verweerster.
- 1.3 Klagster heeft een verschil van mening met de cliënt van verweerster over de eindafrekening van een door (de rechtsvoorgangster van) klagster georganiseerd evenement.
- 1.4 Op 20 januari 2015 heeft verweerster klagster telefonisch benaderd en gerefereerd aan stukken, waaronder een sommatiebrief.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat: verweerster klagster tijdens het telefoongesprek op 20 januari 2015 op intimiderende wijze onder druk heeft gezet, toen klagster aangaf geen sommatiebrief noch andere stukken te hebben ontvangen. Verweerster heeft de brief en stukken onmiddellijk per e-mail verzonden en verlangde direct een reactie van klagster daarop. Verweerster gaf aan dat het in het belang van klagster was om mee te werken aan een oplossing omdat haar cliënt in een procedure toch gelijk zou krijgen. Klagster heeft dit optreden als bedreigend en intimiderend ervaren. Bovendien waren de stukken onleesbaar, wat klagster onzorgvuldig en schofferend vindt.

3 VERWEER

Het verweer luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

3.1 Verweerster kreeg kort na het verzenden van de sommatiebrief naar het adres van de rechtsvoorgangster van klagster, de beschikking over het e-mailadres van klagster. Zij heeft toen (8 januari 2015) een kopie van die brief naar het e-mailadres van klagster gestuurd. Toen er geen reactie kwam, heeft zij op 20 januari 2015 telefonisch contact opgenomen met klagster. Klagster deelde mee de brief niet te hebben ontvangen, waarna verweerster direct een kopie heeft gemaïld.

3.2 Verweerster heeft in het telefoongesprek om een reactie van klagster gevraagd en haar voorgelaten dat een procedure moest worden voorkomen. Ongetwijfeld zal verweerster duidelijk hebben gemaakt dat haar cliënt zijn positie met bewijsstukken kon onderbouwen. Dat is haar taak als advocaat. Bovendien heeft verweerster aan klagster nog een termijn gegeven, hoewel de termijn uit de sommatiebrief al verstreken was.

3.3 Als klagster had gevraagd om toezending van beter leesbare stukken - de e-mailscan was inderdaad minder goed leesbaar - zou verweerster dat zeker hebben gedaan. Van "schofferen" is geen sprake geweest. De klacht is volgens verweerster ongegrond.

4. BEOORDELING

4.1 Vaststaat dat klagster en verweerster op 20 januari 2015 telefonisch met elkaar hebben gesproken onder meer naar aanleiding van een door verweerster geschreven sommatiebrief, waarvan klagster stelt die niet ontvangen te hebben. Vast staat tevens dat verweerster die brief op 20 januari 2015 onmiddellijk gescand en per e-mail naar klagster gestuurd. Klagster stelt zich onder druk gezet te hebben gevoeld omdat verweerster om een onmiddellijke reactie vroeg en bovendien aangaf dat haar cliënt in een procedure in het gelijk zou worden gesteld. Verweerster heeft daarentegen aangevoerd dat zij klagster in dat telefoongesprek nog een nadere termijn heeft gegeven om te reageren. Wat daarvan zij, de voorzitter is van oordeel dat het gedrag van verweerster niet als bedreigend of intimiderend kan worden gekwalificeerd. Klagster had immers, zo nodig, uitstel kunnen vragen. Als verweerster daarbij heeft meegedeeld dat haar cliënt meende in een procedure in het gelijk te worden gesteld, kan dat evenmin als bedreigend of intimiderend worden beschouwd. Verweerster heeft slechts de mening van haar cliënt weergegeven, hetgeen haar als advocaat vrijstaat. Voor zover klagster stelt dat de gescande stukken niet goed leesbaar waren, had zij om nieuwe exemplaren kunnen vragen. Van schofferend gedrag is niet gebleken.

Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, dan ook kennelijk ongegrond verklaren.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C. van den Noort, plaatsvervangend voorzitter, met bijstand van mr. D.C. van der Kwaak-Wamelink als griffier op 6 augustus 2015.

griffier voorzitter